

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ด้วยกระแสโลกาภิวัตน์ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ อันเป็นผลมาจากการผนวกเข้ากันระหว่างเทคโนโลยีการสื่อสาร เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมปัจจุบันกลายเป็นสังคมสารสนเทศ (Information Society) โลกถูกหล่อหลอมเป็นหนึ่งเดียว เป็นโลกไร้พรมแดน กิจกรรมทุกด้านไม่ว่าด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง การศึกษา และด้านอื่นๆ ได้ส่งผลต่อวิถีชีวิต ของผู้คน องค์กร และหน่วยงานต่าง ๆ ที่ต้องก้าวเดินตามโลกยุคฐานความรู้และภูมิปัญญาที่มีการพัฒนาเครือข่ายคอมพิวเตอร์

ภาคการศึกษาเองก็เป็นหนึ่งในรากฐานแห่งการสร้างสรรค์สังคมที่ต้องปรับตัว รวมทั้งเรียนรู้ประโยชน์จากการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้เช่นเดียวกับหน่วยงานอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นแหล่งสร้างองค์ความรู้และทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญของสังคมไทยกำลังเผชิญกับความเร่งด่วนในการพัฒนาประเทศ (พันธศักดิ์ พลสารมัย และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543, น. 2) และจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารนี้ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ของมนุษย์เป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดข้อจำกัดของกาลเวลา และระยะทางส่งผลให้การแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลเกิดได้ในทุกเวลาและทุกสถานที่จากวิวัฒนาการนี้เอง ได้ก่อให้เกิดรูปแบบการจัดการศึกษาแบบใหม่ที่มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นเครือข่ายสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา

1.1 สภาพที่พึงประสงค์

1.1.1 สภาพที่พึงประสงค์ด้านการเรียนการสอนอาชีวศึกษา กล่าวคือ สถานศึกษาทุกแห่งมีความต้องการให้องค์กรบรรลุปเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม สามารถดำเนินการ สร้างระบบ กลไกหรือกระบวนการในการบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐานตามที่กำหนด เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดของการประกันคุณภาพการศึกษา สร้างความมั่นคงและหลักประกันต่อผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมว่าสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้ตามมาตรฐาน ดังนั้น การศึกษาแนวคิดและหลักการทางการบริหารสถานศึกษาให้ได้คุณภาพจึงมีความสำคัญต่อผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้อง ที่จะนำองค์ความรู้ไปใช้ในการวางระบบการบริหารโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 โดยได้ระบุให้มีการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ ไว้เป็น 1 ใน 8 ประการของหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติของการดำเนินการประกันคุณภาพภายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (1) เร่งรัดพัฒนาระบบและสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาในการเสริมสร้างคุณภาพประสิทธิภาพการเรียนการสอนและการเรียนรู้ (2) เร่งรัดพัฒนาระบบและสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อทำนุบำรุงศาสนา

ศิลปวัฒนธรรมและการกีฬา (3) เร่งรัดพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารและการจัดการตามภารกิจหลัก (4) เร่งรัด ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการระบบเครือข่ายและเครื่องคอมพิวเตอร์ครอบคลุมหน่วยงานทุกระดับอย่างทั่วถึงและเพียงพอ (5) เร่งรัด ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในการใช้และการพัฒนาเทคโนโลยี สารสนเทศให้สอดคล้องและตอบสนองภารกิจหลัก (6) ให้มีองค์กรหรือส่วนงานหรือบุคคลกำกับดูแลงาน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในทุกระดับให้สอดคล้องและเป็นระบบ (7) จัดให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริการประชาชนในด้านการเรียนรู้ข่าวสารและข้อมูล ด้านการศึกษา การศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และการกีฬา และ (8) ส่งเสริมให้การวิจัยและพัฒนางานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาในการพัฒนาองค์ความรู้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจึงตระหนักและเร่งรัดแก้ไขปรับปรุงโดยเร่งด่วน เพื่อให้เป็นไปตามข้อเสนอของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และสถาบันการอาชีวศึกษาเป็นศูนย์รวมในการผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศเพื่อรองรับทิศทางและความเป็นพลวัตในการพัฒนาประเทศ ดังคำกล่าวที่ว่า “อาชีวะ สร้างคน คนสร้างชาติ” (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2551, น. 7)

1.1.2 สภาพที่พึงประสงค์ด้านผู้สอน กล่าวคือ การปฏิรูปการศึกษารอบสอง (พ.ศ. 2552-2561) ได้เน้นเป้าหมายหลัก 3 ประการ คือ เรื่องคุณภาพการศึกษา โอกาสทางการศึกษาและการมีส่วนร่วม โดยให้ความสำคัญกับคุณภาพครู เพราะครูเป็นปัจจัยสำคัญไปสู่คุณภาพของผู้เรียน คุณภาพของครูจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้เก่ง มีคุณธรรม มีรากเหง้าของความเป็นไทย ขณะเดียวกันจะให้ทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมจัดการศึกษาและผลักดันการศึกษา การเรียนรู้ไปจนตลอดชีวิต ซึ่งจะส่งผลถึงความสามารถในการแข่งขันของประชาชนในประเทศให้เพิ่มขึ้นด้วย โดยมีกรอบแนวทางการปฏิรูปใน 4 ด้าน คือ การพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ การพัฒนาครูยุคใหม่ การพัฒนาสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่และการพัฒนาการบริหารจัดการใหม่ (ประตุนเดช นิละคุปต์, 2554, น. 8) จากคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) เมื่อวันศุกร์ที่ 12 กันยายน 2557 สำหรับนโยบายด้านการศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมที่ให้ความสำคัญกับครู ในข้อที่ 4.6 ว่าจะพัฒนาระบบการผลิต และพัฒนาครูที่มีคุณภาพ และจิตวิญญาณของความเป็นครู เน้นครูผู้สอนให้มีคุณวุฒิตรงตามวิชาที่สอน นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การเรียนทางไกล การเรียนโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2557, น. 11) ประกอบกับร่างแผนปฏิบัติการ หรือ Roadmap การปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2558-2564 ของกระทรวงศึกษาธิการที่ระบุกรอบแนวทางการปฏิรูปการศึกษา จำนวน 6 ด้าน คือ 1) การปฏิรูปครู 2) การกระจายโอกาส และคุณภาพการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม 3) ปฏิรูปการบริหารจัดการ 4) ปรับระบบการผลิต และพัฒนากำลังคน เพิ่มศักยภาพการแข่งขัน 5) ปฏิรูป การเรียนรู้ และ 6) การปรับระบบการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา สรุปจากคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีในด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับครูประกอบกับร่างแผนปฏิบัติการ (Roadmap) การปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2558-2564 ของกระทรวงศึกษาธิการ คือการให้ความสำคัญในการพัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพ และมีจิตวิญญาณของความเป็นครูโดยเน้นครูผู้สอนที่มีคุณวุฒิตรงตามวิชาที่สอน และสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศ เครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการ

เรียนการสอน เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครู หรือพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ครูทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้ ด้านกิดานันท์ มลิทอง (2543, น. 11-12) ได้สรุปถึงบทบาทของ ผู้สอน ว่าผู้สอนควรมีความรู้และทักษะไอซีทีในระดับสูง รวมถึงความเข้าใจในการพัฒนาการเรียนการสอน การใช้สื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายดังนี้ (1) สมรรถนะด้านไอซีทีจะช่วยให้ผู้สอนมีความรู้อย่างกว้างขวาง มีวิสัยทัศน์ก้าวไกลเพื่อสามารถเป็นผู้แนะนำแก่ผู้เรียนได้ (2) คอมพิวเตอร์จะเป็นเครื่องมือหลักสำคัญสำหรับผู้สอนเพื่อเข้าถึงทรัพยากรการเรียนการสอน การเตรียมแผนการสอน ให้การบ้าน และติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองนักศึกษา ผู้สอนคนอื่นๆ และผู้บริหาร (3) ผู้สอนควรได้รับการอบรมในการใช้ไอซีทีและสามารถบูรณาการไอซีทีในกิจกรรมการเรียนการสอนได้เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดอย่างวิเคราะห์และสร้างสรรค์ (4) ผู้สอนควรติดตามพัฒนาการและความก้าวหน้าของไอซีทีเพื่อนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนได้ และ (5) ครูไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ใช้คอมพิวเตอร์เป็น และไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 สามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้ และต้องมีวิชาสอนด้วยการบูรณาการไอซีที

1.1.3 สภาพที่พึงประสงค์ด้านผู้เรียน กล่าวคือ การศึกษาในโลกแห่งศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงไปมาก เป็นการศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความสามารถ และพัฒนาศักยภาพของตน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนตามความสนใจ โดยไม่มีข้อจำกัดด้านเวลา และสถานที่ อีกทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์องค์ความรู้ได้ ซึ่งองค์ความรู้ในปัจจุบันปรากฏในรูปแบบต่างๆ มากมาย อาจแบ่งความรู้เป็น 3 ประเภท คือ (1) ความรู้โดยนัย (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ฝังลึกในตัวตน ไม่สามารถจับต้องได้ เช่น ทักษะวิชาชีพ ภูมิปัญญาท้องถิ่น (2) ความรู้ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่เปิดเผยในรูปแบบต่างๆ สามารถจับต้องได้ เช่น หนังสือ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สื่อชนิดต่างๆ และ (3) ความรู้ภายในองค์กร (Organization Knowledge) เป็นความรู้ที่มาจากสมาชิกในองค์กรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งกันและกันจนเป็นความสามารถขององค์กร ซึ่งความรู้ต่างๆ เหล่านี้จะก่อให้เกิดทรัพยากรปัญญานั้นเอง (สำนักบริหารงานกรมมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2558, น. 1) ตรงกับ ประภาภัทร นิยม ที่ให้ข้อเสนอแนะว่า การพัฒนาการศึกษาต้องพัฒนาการเรียนการสอนเน้นคุณภาพของผู้เรียนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ด้วยตนเอง และเรียนรู้ด้วยตนเองได้ตลอดเวลา โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก เน้นทักษะชีวิตและทักษะกระบวนการทั้งด้านความสามารถ ด้านสติปัญญา ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี

เทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนไว้ 3 ลักษณะ ดังนี้ 1) การเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี เป็นการเรียนรู้ในเรื่องของเทคโนโลยี เช่น เรียนรู้ เกี่ยวกับระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์ เรียนรู้ว่าการใช้คอมพิวเตอร์ใช้เพื่อการประมวลผล เก็บบันทึก ค้นคืนสารสนเทศได้อย่างไร เครื่องพิมพ์เลเซอร์ และเครื่องพิมพ์แบบพ่นหมึก มีการทำงานอย่างไร เทคโนโลยีการสื่อสารมีรูปแบบใดบ้าง ช่องทางสื่อสารมีลักษณะเป็นอย่างไรและประกอบด้วยอุปกรณ์ใดบ้าง ฯลฯ วิชาเพื่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับเทคโนโลยีมีหลายวิชา เช่น วิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น วิชาเครือข่ายดิจิทัล หรืออาจเรียนรู้จากเว็บไซต์ ที่นำเสนอเรื่องต่างๆ เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองในลักษณะมีลัดมีเดีย 2) การเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี เป็นการนำเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ เพื่อการเรียนรู้ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการประมวลผล การใช้ซอฟต์แวร์ คอมพิวเตอร์ในการสร้างบทเรียนการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการค้นคว้า การใช้เว็บบอร์ดเว็บเป็นสื่อในลักษณะการสอนบนเว็บ การเรียนการสอนในลักษณะอีเลิร์นนิ่ง และการทัศนศึกษาเสมือนด้วย

แหล่งเรียนรู้เสมือนจากเว็บไซต์ต่างๆ เป็นต้น 3) การเรียนรู้ไปใช้กับเทคโนโลยี เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี ได้แก่ การเรียนรู้ว่าขณะนี้เทคโนโลยีมีความก้าวหน้าไปในเรื่องลักษณะและรูปแบบใดบ้างทั้งทางด้านวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการ เช่นซอฟต์แวร์โปรแกรมใหม่ๆ เครื่อง tablet pc ซึ่งเป็นคอมพิวเตอร์ไร้สายที่ผู้ใช้สามารถเขียนลงบนจอภาพได้ กล้องดิจิทัลเพื่อถ่ายภาพและเว็บแคม (Webcam) เพื่อใช้ส่งภาพขณะสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ฯลฯ เมื่อเรียนรู้ถึงความใหม่ทันสมัยของเทคโนโลยีแล้วนำมาประยุกต์ใช้ในวงการต่างๆ ได้อย่างไรบ้าง เช่น การใช้กล้องวิดีโอทัศนภาพการสอนส่งไปบนอินเทอร์เน็ตเพื่อให้ผู้เรียนในสถาบันการศึกษาอื่นเห็นภาพและได้ยินเสียงการสอน การใช้เครือข่ายไร้สายด้วยเทคโนโลยี Wi Fi ทั้งในและนอกห้องเรียนตามแผนแม่บทของการศึกษาแห่งชาติ และการกำหนดนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา โดยการใช้ไอซีทีในสถาบันการศึกษาทั้งหมดและมีให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสใช้ไอซีที เพื่อการเรียนรู้ตามประสิทธิภาพที่พอเพียงอย่างทั่วถึง (กิดานันท์ มลิทอง, 2543, น. 11-12)

1.2 สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

1.2.1 สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์

ในสถานศึกษา กล่าวคือ ในวิทยาลัยการอาชีพปัตตานียังจัดการเรียนการสอนไม่ทันกับความต้องการของตลาดแรงงาน จึงทำให้มีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนกันมากขึ้น หรือเป็นลักษณะของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์เอกชน การจัดอบรมคอมพิวเตอร์ตามสถาบันราชการและธุรกิจ แม้ว่าในระยะสี่ห้าปีที่ผ่านมาสถาบันการศึกษาหลายแห่ง ได้เริ่มผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา ที่มีความรู้ทางคอมพิวเตอร์ และเป็นผู้ที่มีวิชาชีพครูด้วย ซึ่งบัณฑิตเหล่านี้สังคมคาดหวังว่า จะต้องเป็นครูผู้สอนคอมพิวเตอร์ที่มีความสามารถโดยตรงที่จะเข้าไปทำงานในสถานศึกษา แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าด้วยปัจจัยหลายประการ ทำให้บัณฑิตส่วนใหญ่เหล่านี้ไม่ได้เข้าไปใช้วิชาชีพของตนโดยตรง ประกอบกับมีตำแหน่งที่จะบรรจุเข้ารับราชการน้อยมาก อีกทั้งทำงานเอกชนจะได้รับค่าตอบแทนสูงมากกว่ามาก ด้วยเหตุผลเหล่านี้ทำให้ครูผู้สอนคอมพิวเตอร์ในวิทยาลัยการอาชีพปัตตานีมักจะไม่ใช่ว่าที่จบทางคอมพิวเตอร์โดยตรง แต่จะเป็นผู้สอนในหมวดวิชาต่างๆ นั้นมีธรรมชาติของสาขาวิชา และหลักวิธีการสอนต่างกันไปตามลักษณะของศาสตร์ แต่ทั้งนี้อาศัยอยู่บนพื้นฐานการจัดระบบการเรียนการสอนเดียวกันกับการสอนคอมพิวเตอร์ที่เป็นการสอนในสาขาที่ยังใหม่อยู่พอสมควร

1.2.2 สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันด้านผู้สอน

การอาชีพปัตตานี ยังยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลางโดยมีเป้าหมายสำคัญที่สุด คือ การจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองสูงสุด ตามกำลังหรือศักยภาพของแต่ละคน แต่เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งด้านความต้องการ ความสนใจ ความถนัดและยังมีทักษะพื้นฐานอันเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้ในการเรียนรู้ อันได้แก่ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน ความสามารถทางสมอง ระดับสติปัญญา และการแสดงผลของการเรียนรู้ออกมาในลักษณะที่ต่างกัน ผู้สอนจึงมีการจัดการที่เหมาะสมในลักษณะที่แตกต่างกัน ตามเหตุปัจจัยของผู้เรียนแต่ละคน กล่าวคือในการจัดการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์ให้กับผู้เรียนไม่สามารถที่จะนำทฤษฎีการจัดการเรียนรู้วิธีใดวิธีหนึ่งมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จได้ ในการเลือกใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ใดนั้นครูจะพิจารณาถึงมาตรฐาน ตัวชี้วัด จุดประสงค์การสอนและเนื้อหาการสอนแต่ละครั้ง ในบางครั้งต้องใช้ทฤษฎีการสอนอย่างหลากหลายมาผสมผสานกัน แล้วนำมาประยุกต์ใช้กับการสอนของตน โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึก

ปฏิบัติมากกว่าการสอนทฤษฎี เนื่องจากธรรมชาติการเรียนรู้รายวิชาคอมพิวเตอร์ผู้เรียนนั่งอยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ย่อมต้องการปฏิบัติการเรียนรู้กับเครื่องมากกว่าจะฟังคำอธิบายจากครู ดังนั้นในการสอนทฤษฎีหรือการแนะนำวิธีการใช้โปรแกรมจะใช้เวลามาก อธิบายเฉพาะทฤษฎีหรือหลักการ วิธีการที่จำเป็นต้องใช้ในแต่ละครั้ง แล้วให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ระหว่างการปฏิบัติถ้าผู้เรียนเกิดพบปัญหาและมีข้อซักถาม ครูจะเข้าไปอธิบายให้กับผู้เรียนให้เข้าใจในทันที เพื่อลดปฏิกิริยาความคับข้องใจอันเกิดจากการไม่รู้ ไม่สามารถปฏิบัติได้ของผู้เรียน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามเพื่อนที่อยู่ใกล้เคียงหรือนักศึกษาที่สามารถจะให้คำแนะนำแทนครูได้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการที่ครูเปิดโอกาสให้นักศึกษาที่เรียนรู้และเข้าใจได้เร็วได้อธิบายให้กับเพื่อนร่วมเรียนได้รู้ได้เข้าใจจะเป็นการช่วยให้นักศึกษาค้นนั้นได้เกิดการเรียนรู้และจดจำสิ่งที่ครูสอนได้คงทนมากขึ้นสามารถรู้และเข้าใจอธิบายบอกต่อได้อันจะส่งผลให้สามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

1.2.3 สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันด้านผู้เรียน กล่าวคือ วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี มีเป้าหมายของการจัดการศึกษาต้องมุ่งสร้างสรรค์สังคมให้มีลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศชาติโดยรวม มุ่งสร้างคนหรือผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตโดยตรงให้มีคุณลักษณะที่มีศักยภาพและความสามารถที่พัฒนาตนเองและสังคมไปสู่ความสำเร็จได้ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ วิธีการสำคัญที่สามารถสร้าง และพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะต่างๆ ที่ต้องการในยุคโลกาภิวัตน์ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนในเรื่องที่สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของตนเอง และได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ ซึ่งแนวความคิดการจัดการศึกษานี้ เป็นแนวคิดที่มีรากฐานจากปรัชญาการศึกษา และทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆ ที่ได้พัฒนามาอย่างต่อเนื่อง ยาวนาน และเป็นแนวทางที่ได้รับการพิสูจน์ว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามต้องการอย่างได้ผล

1.3 สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น

1.3.1 สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์
ในสถานศึกษา กล่าวคือ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพของวิทยาลัย การอาชีพ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี ด้านการใช้สื่อการสอน ไม่ว่าจะเป็นเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนเทคนิควิธีการต่างๆ พบว่า ยังประสบปัญหาอยู่หลายประการ เช่น ครูขาดความรู้และทักษะในการผลิต และการใช้สื่อการสอน ครูมีความคิดว่าการใช้สื่อการสอนมีความยุ่งยาก และเกรงว่าเวลาที่ทำการสอนจะไม่เพียงพอ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้สอนละเลยในการนำสื่อการสอนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ส่วนอุปสรรคในการใช้สื่อการสอนมาจากตัวครูผู้สอนทั้งสิ้น ได้แก่ ครูผู้สอนขาดความรู้ความสามารถในเรื่องสื่อการสอน โดยเฉพาะการเลือกใช้สื่อไม่ถูกและไม่เหมาะสมกับรายวิชา ครูผู้สอนไม่เคยใช้สื่อการสอน ไม่กล้าที่จะนำสื่อการสอนมาใช้ และไม่ทราบว่าจะหาสื่อการสอนมาจากที่ไหน ผลิตสื่อการสอนเองไม่เป็น มีอาการเบื่อหน่าย ท้อถอยที่จะนำสื่อการสอน มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และปัญหาที่สำคัญ คือ ขาดเทคโนโลยีที่ทันสมัย และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตยังไม่ทั่วถึง

1.3.2 สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นด้านผู้สอน กล่าวคือ จากการที่วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี มีการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลางส่งผลให้เกิดภาวะที่เรียกว่า มโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการออกแบบและการจัดการเรียนการสอน เช่น ครูที่ให้เสรีแก่นักศึกษาในการ

เลือกเรียนตามความสนใจและความต้องการ ก็จะไม่คำนึงถึงเป้าหมายหรือคุณลักษณะผู้เรียนตามที่สังคมต้องการ หรือครูที่เห็นว่านักศึกษาจะต้องเรียนรู้ด้วยตนเองทุกเรื่อง ก็จะไม่สนใจการสอนและทั้งผู้เรียนและห้องเรียนไป เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ การทำความเข้าใจโน้ตสโน้ตทั้งในด้านความหมาย แนวคิด และหลักการของการสอนที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เพราะนอกจากจะทำให้ครูเข้าใจว่า การสอนที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ “คืออะไร” “มีที่มาอย่างไร” และ “มีคุณค่าอย่างไร” แล้ว ประเด็นที่สำคัญคือ จะทำให้ครูเกิดปัญญาวางจะ “สอนอย่างไร” และ “พัฒนาการสอนของตนเองอย่างไร” อีกด้วย ประเด็นหลังนี้นับว่าสำคัญมาก เพราะการคิดหาวิธีการสอนใหม่ๆ ย่อมเป็นการพัฒนาและปรับปรุงการสอนของครูเช่นกัน

1.3.3 สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นด้านผู้เรียน

กล่าวคือ จากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน ทำให้นักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพปัตตานีมีสื่อและแหล่งเรียนรู้มากมาย และมีเครื่องมือที่สามารถเข้าถึงสื่อต่างๆ ได้ทุกที่ทุกเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบอินเทอร์เน็ตที่ช่วยให้การสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว สืบค้นข้อมูลต่างๆ ได้ภายในระยะเวลาอันสั้น ซึ่งเทคโนโลยีเหล่านี้ทำให้ผู้เรียนนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาก็เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรอบด้าน และเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา โดยปัจจุบันผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาจำนวนมากที่ใช้บริการระบบอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ ได้แก่ Facebook Line Weblog Instagram และ Twitter โดยมีผู้เรียนใช้บริการสื่อสังคมออนไลน์เหล่านี้ เพื่อเข้าไปพบปะพูดคุยกับเพื่อน หรือเล่นเกม ซึ่งอาจส่งผลทำให้ไม่มีเวลาทำการบ้าน หรือทบทวนบทเรียน และเป็นผลทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนตกต่ำลงได้ แต่ถ้าหากผู้เรียนสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ โดยใช้งานในเชิงสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์ เช่น ใช้ในการปรึกษา สอบถาม ปัญหาข้อสงสัยกับผู้สอนหรือผู้รู้ หรือแนะนำเกี่ยวกับการเรียนและแหล่งเรียนรู้ที่ได้ค้นพบมาให้กับเพื่อน หรือใช้เป็นแหล่งในการบันทึก เก็บรวบรวมความรู้ ข้อมูลที่ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน โดยสรุปเป็นใจความหรือเนื้อหาสำคัญไว้ เพื่อใช้เป็นแหล่งทบทวนบทเรียนและเผยแพร่ความรู้ให้เพื่อนหรือผู้ที่สนใจได้เข้ามาศึกษา เครื่องมือเหล่านี้ก็เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์มากต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเอง และช่วยให้ผู้เรียนสามารถร่วมกันเรียนรู้ ร่วมกันปรึกษา แก้ปัญหา และหาคำตอบได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นการใช้งานอินเทอร์เน็ตและนำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ในทางที่เกิดประโยชน์ต่อการเรียนของตนเอง

1.4 ความพยายามในการแก้ปัญหา

1.4.1 ความพยายามในการแก้ปัญหาด้านสื่อการสอนวิชาคอมพิวเตอร์

จากผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) พบว่า ด้านการบริหารจัดการและการบริหารงานทั่วไป วิทยาลัยการอาชีพปัตตานียังไม่เป็นแหล่งบริการทางวิชาการ และมีการใช้ฐานข้อมูลและระบบเทคโนโลยีในการบริหารและจัดการของสถานศึกษาที่ยังถือว่าน้อย (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2552, น. 16) และสิ่งที่ต้องปรับปรุงคือการใช้ระบบบริหารแบบใหม่โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology : ICT) มาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งข้อเสนอแนะในประเด็นนี้ วิทยาลัยการอาชีพปัตตานีเป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่มีความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสารการศึกษามาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยส่งเสริมให้มีการนำมาใช้ในการเรียนทางไกล การใช้เป็นการเรียนเสริมหรือ

การศึกษาเพิ่มเติม ซึ่งจากกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศประเทศไทย พ.ศ. 2544-2553 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาทางการศึกษา ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยี โดยมุ่งเน้นการสร้างระบบการบริหารจัดการทรัพยากรการศึกษาที่มีประสิทธิภาพเอื้อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศ เนื้อหา และความรู้ วิทยาลัยการอาชีพปัตตานีจึงให้โอกาสและจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาไปตามแนวทางตามความถนัดของตน ส่งเสริมสมรรถภาพให้ผู้เรียนมีความรู้ความคิดและทักษะใหม่เพิ่มมากขึ้น มีการจัดการเรียนการสอนให้หลากหลายรูปแบบเพื่อตอบสนองวิธีเรียนของผู้เรียนที่แตกต่าง ซึ่งอย่างไรก็ตามการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์จำเป็นต้องมีเครื่องมือ อุปกรณ์ และระบบเครือข่ายที่พร้อมและสมบูรณ์ เพื่อให้ได้บทเรียนดิจิทัลที่มีคุณภาพ และทันต่อความต้องการเรียน ผู้เรียนสามารถเลือกเวลาเรียนได้ทุกช่วงเวลาตามที่ต้องการ ตลอดจนทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตของผู้เรียนและผู้สอนต้องมีความรู้และทักษะทั้งด้านคอมพิวเตอร์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

1.4.2 ความพยายามในการแก้ปัญหาด้านวิธีการสอนของผู้สอน กล่าวคือ จากการที่วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี มีการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง ผู้สอนจำเป็นต้องมีทักษะอื่นๆ ประกอบ เพื่อสร้างเว็บไซต์การสอนที่น่าสนใจให้กับผู้เรียน ทั้งนี้ในการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ ควรสอดแทรกเนื้อหาเรื่องการเรียนรู้เท่าทันสื่อเข้าไปในห้องเรียน ในวิชาที่เรียน หัวใจของการสอนให้รู้เท่าทันสื่อคือการฝึกคิดฝึกปฏิบัติหลายๆ รอบ ครูควรนำข่าวสารข้อมูล หรือเนื้อหาจากสื่อหลากหลายประเภทเข้ามาในห้องเรียน เพื่อให้เด็กได้ฝึกตั้งคำถาม ตีความ วิเคราะห์เนื้อหา ประเมินคุณค่า และคาดการณ์ เพื่อให้เกิดความตื่นตัวและเกิดกระแสมโนทัศน์ใหม่ที่เป็นผู้บริโภคสื่ออย่างชาญฉลาด ใช้สื่ออย่างเหมาะสมและพอเพียง

1.4.3 ความพยายามในการแก้ปัญหาด้านวิธีการเรียนของผู้เรียน กล่าวคือ จากวิวัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัย ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ตลอดเวลา การที่วิทยาลัยการอาชีพปัตตานีนำเอาเทคโนโลยี เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนจึงเป็นการเพิ่มพูน ประสิทธิภาพทางการเรียนรู้แก่ผู้เรียน และในสภาพปัจจุบันการเรียนการสอนก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงสิ่งนี้ได้ ครูจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของตนเอง ต้องยอมรับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เรียนรู้เทคโนโลยีต่างๆ แล้ววิเคราะห์ความเป็นไปได้ นำใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ให้เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น กระตุ้นการทำกิจกรรม รวมทั้งความพร้อมด้านการใช้คอมพิวเตอร์การผลิตบทเรียนออนไลน์ และการเผยแพร่บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยการนำเสนอเนื้อหาบทเรียนจะต้องเหมาะสมกับผู้เรียนให้มากที่สุดให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเลือกเรียนได้ด้วยตนเอง มีกิจกรรมวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ตลอดจนมีการเลือกใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับความพร้อมของเทคโนโลยีและสามารถนำมาประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4.4 ความพยายามในการแก้ปัญหาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ ในส่วนของการศึกษา ระบบการเรียนการสอนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ จากงานวิจัยที่ผ่านมาในช่วง พ.ศ. 2554-2555 พบว่า จากการศึกษาค้นคว้ายังไม่ปรากฏผลงานวิจัยเรื่องระบบการเรียนการสอนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี แต่พบงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับงานวิจัย ครึ่งนี้ ได้แก่ (1) จำรัส กลิ่นหนู (2545)

ได้ทำการศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ สำหรับเรียนทางอินเทอร์เน็ต ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้สำหรับเรียนทางอินเทอร์เน็ตมีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 84.2/86.7 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 เพื่อการเรียนรู้สำหรับเรียนทางอินเทอร์เน็ต มีคะแนนก่อนและหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 2) ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้สำหรับเรียนทางอินเทอร์เน็ตในภาพรวม มีความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนในระดับมาก รายการที่มีความพึงพอใจสูงสุดได้แก่ การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนง่ายกว่าการเรียนด้วยวิธีอื่นๆ และมีอิสระในการคิดการตัดสินใจมากยิ่งขึ้นเมื่อเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 3) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีบรรยายกับผู้เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้สำหรับเรียนทางอินเทอร์เน็ต ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยของการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของการเรียนด้วยวิธีบรรยาย (2) พรทิพย์ ชูศรี (2556) ได้ทำการศึกษา เรื่องการพัฒนาบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่องการถ่ายภาพสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาการถ่ายภาพสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีคุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดีมาก และด้านเทคโนโลยีการศึกษาอยู่ในระดับดี และบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีประสิทธิภาพ 84.49/90.58 (3) พรทิพย์ อินโท (2550) ได้ทำการศึกษา เรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาการจัดการสื่อ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่าได้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาการจัดการสื่อ สำหรับนักศึกษาหลักสูตรการจัดการสารสนเทศ ระดับปริญญาตรี มีคุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมาก และด้านสื่อมัลติมีเดียอยู่ในระดับดี และมีประสิทธิภาพ 87.80/86.30

1.5 แนวทางที่ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย

จากความพยายามในการแก้ปัญหาดังกล่าว พบว่า ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบการเรียนการสอนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ โดยระบบการเรียนการสอนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้สอนวางแผนการสอนอย่างมีระบบ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมาย เทคโนโลยีของการสอนที่นำมาใช้ในการจัดระบบ การออกแบบการสอนอย่างมีระบบ ซึ่งอาศัยความรู้ความเข้าใจของกระบวนการเรียนรู้ โดยการรวมองค์ประกอบและตัวแปรต่างๆ เข้าไว้ด้วยกันไปสู่การตัดสินใจในการออกแบบการสอนนั้นๆ แล้วจึงทำการทดสอบและแก้ไขปรับปรุงจนใช้ได้ผลดี เป็นการนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดยการใช้เทคโนโลยีของการสอนเพื่อการจัดระบบการสอนนี้ ต้องอาศัยกระบวนการของการวางแผนอย่างเป็นระบบ (Process of Systematic Planning) ซึ่งเป็น

กระบวนการในการตรวจสอบปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอน เพื่อหาทางแก้ปัญหาและแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ โดยรวมไปถึงการประเมินด้วย (Kemp, 1985, p. 3)

ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการพัฒนาระบบการเรียนการสอนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานระดับชาติต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาระบบการเรียนการสอนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี

2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

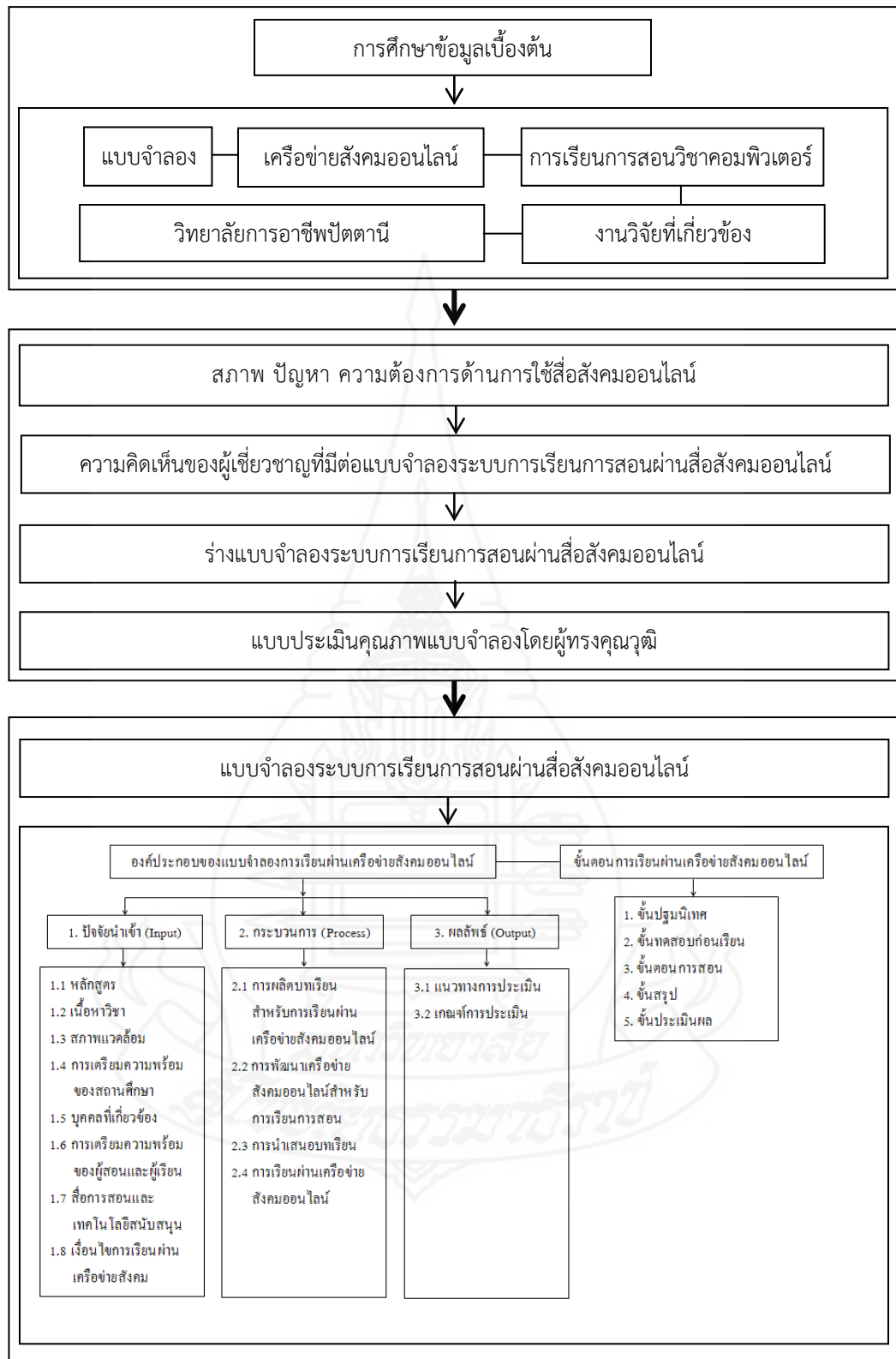
2.2.1 เพื่อศึกษา สภาพ ปัญหา ความต้องการด้านการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษา วิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี

2.2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อระบบการเรียนการสอนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี

2.2.3 เพื่อนำเสนอระบบการเรียนการสอนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้



ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 รูปแบบการวิจัย การวิจัยและพัฒนา

4.2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) นักศึกษาระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เรียนวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ สังกัดวิทยาลัยการอาชีพปัตตานี จำนวน 100 คน (2) ครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี จำนวน 10 คน และ (3) ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 16 คน (4) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 3 คน

4.3 ขอบข่ายเนื้อหาการวิจัย การพัฒนาระบบการเรียนการสอนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบของการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ครอบคลุม (1) ปัจจัยนำเข้า (2) กระบวนการ (3) ผลลัพธ์ และขั้นตอนการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

4.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แบบสอบถาม สภาพ ปัญหา และความต้องการ การใช้สื่อสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ (2) แบบสอบถามสำหรับเทคนิค เดลฟาย และแบบประเมินคุณภาพแบบจำลอง

4.5 ระยะเวลาในการวิจัย ปีการศึกษา 2559

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ระบบ หมายถึง ผลรวมของหน่วยย่อยซึ่งทำงานเป็นอิสระจากกัน แต่มีปฏิริยาสัมพันธ์กันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยทุกส่วนจะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างชัดเจน

5.2 ระบบการเรียนการสอนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ หมายถึง การนำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้ผู้สอน และผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการลดช่องว่างระหว่างผู้เรียนและผู้สอนอีกช่องทางหนึ่ง ครอบคลุม (1) ปัจจัยนำเข้า (2) กระบวนการ (3) ผลลัพธ์ และขั้นตอนการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

5.3 วิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ หมายถึง การเรียนการสอนเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ที่อยู่ในรายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สังกัดวิทยาลัยการอาชีพปัตตานี

5.4 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หมายถึง ผู้จะได้รับวุฒิ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ต้องเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือ มัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วมาศึกษาต่อสายอาชีพอีก 3 ปี ที่วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี

5.5 วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี หมายถึง สถานศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามโครงการจัดตั้งศูนย์ ฝึกวิชาชีพ ถือเป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนาการศึกษาที่ 5 โดยกระทรวงศึกษาธิการมอบให้ กรมอาชีวศึกษารับผิดชอบโครงการจัดตั้งศูนย์ฝึกวิชาชีพ ปัจจุบันวิทยาลัยการอาชีพปัตตานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ เปิดทำการสอนถึง 6 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตร

มัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรวิชาชีพพระยະยະสัน และหลักสูตรฝึกอาชีพ
โครงการต่างๆ

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ได้ระบบการเรียนการสอนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ
สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี

6.2 ได้ต้นแบบแบบจำลองระบบการเรียนการสอนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชาคอมพิวเตอร์
เพื่องานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี เพื่อนำไปใช้ในการ
จัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการต่อไป

